

Határozatok Tára

C-52/14. sz. ügy

Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG
kontra
Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme — 2988/95/EK, Euratom rendelet — 3. cikk, (1) bekezdés — Elévülési idő — Dies a quo — Ismételt szabálytalanságok — Az elévülés megszakadása — Feltételek — A hatáskörrel rendelkező hatóság — Érintett személy — A szabálytalansággal kapcsolatos vizsgálatra vagy eljárásra irányuló cselekmény — Az elévülési idő kétszeresének megfelelő időszak”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2015. június 11.

1. *Az Európai Unió saját forrásai — Az Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló rendelet — Szabálytalanságok üldözése — Elévülési idő — Mind közigazgatási szankcióval sújtható szabálytalanságokra, mind pedig olyan szabálytalanságokra való alkalmazhatóság, amelyek közigazgatási intézkedés tárgyát képezhetik*

(2988/95 tanácsi rendelet, 3. cikk, (1), (4) és (5) bekezdés)

2. *Az Európai Unió saját forrásai — Az Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló rendelet — Szabálytalanságok üldözése — Elévülési idő — Megszakító cselekmény — A hatáskörrel rendelkező hatóságnak a szabálytalansággal kapcsolatos vizsgálati vagy eljárási cselekménye, amelyről az érintett személyt tájékoztatták — Fogalom*

(2988/95 tanácsi rendelet, 3. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés)

3. *Az Európai Unió saját forrásai — Az Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló rendelet — Folyamatos vagy ismételt szabálytalanság — Értékelési szempontok*

(2988/95 tanácsi rendelet, 3. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés; az 1714/88 rendelettel módosított 1998/78 bizottsági rendelet, 13. cikk, (1) bekezdés, a) pont)

4. *Az Európai Unió saját forrásai — Az Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló rendelet — Szabálytalanságok üldözése — Elévülési idő — Felső határ — A hatáskörrel rendelkező hatóság által elfogadott vizsgálati vagy eljárási cselekménynek az érintett személlyel való közlése — A maximális határidő lejártára gyakorolt hatás hiánya*

(2988/95 tanácsi rendelet, 3. cikk, (1) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés)

5. *Az Európai Unió saját forrásai — Az Unió pénzügyi érdekeinek védelméről szóló rendelet — Szabálytalanságok üldözése — Folyamatos vagy ismételt szabálytalanság — Elévülési idő — Kezdet (2988/95 tanácsi rendelet, 3. cikk, (1) bekezdés, negyedik albekezdés)*

1. Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2988/95 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése által megállapított elévülési idő alkalmazandó mind az említett rendelet 5. cikke értelmében vett, közigazgatási szankció kiszabásához vezető szabálytalanságokra, mind pedig az olyan szabálytalanságokra, amelyek az említett rendelet 4. cikkének megfelelően a jogosulatlanul szerzett előny visszavonásából álló közigazgatási intézkedés tárgyát képezik.

(vö. 21., 23. pont)

2. Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a szabálytalansággal kapcsolatos bármely vizsgálata vagy eljárása, amelyről az érintett személyt tájékoztatták, megszakíthatja az eljárás elévülését. A „hatáskörrel rendelkező hatóság” e rendelkezés szerinti fogalma a szóban forgó vizsgálati vagy eljárási cselekmények elfogadására a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkező hatóságot jelöli, és e hatóság eltérhet az Unió pénzügyi érdekeinek sérelmével jogosulatlanul felvett összegek folyósítására vagy visszakövetelésére hatáskörrel rendelkező hatóságtól.

Ezzel összefüggésben meg kell állapítani, hogy a valamely szabálytalansággal kapcsolatos vizsgálatra vagy eljárásra irányuló cselekményekről az említett 3. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében az érintett személyt tájékoztatták, amennyiben a ténybeli elemek összessége lehetővé teszi annak megállapítását, hogy az érintett vizsgálati vagy eljárási cselekményekről ténylegesen tájékoztatták az érintett személyt. Jogi személy esetében e feltétel akkor teljesül, ha az érintett cselekményről ténylegesen tájékoztatták azon személyt, akinek a magatartása a nemzeti jog szerint e jogi személynek tudható be, aminek a vizsgálata a nemzeti bíróság feladata. Továbbá valamely cselekménynek, ahhoz hogy az e rendelkezés értelmében vett vizsgálati vagy eljárási cselekménynek minősüljön, kellő pontossággal körül kell írnia azon ügyleteket, amelyek vonatkozásában fennáll a szabálytalanságok gyanúja. E pontosságra irányuló követelmény nem írja azonban elő, hogy az említett cselekménynek meg kell említenie szankció vagy különös közigazgatási intézkedés kiszabásának lehetőségét.

(vö. 29., 33., 39., 47. pont és a rendelkező rész 1–3. pontja)

3. Valamely szabálytalanság az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében „folyamatos vagy ismételt”, ha azt olyan gazdasági szereplő követi el, aki gazdasági előnyre tesz szert az uniós jog ugyanazon rendelkezését sértő hasonló ügyletek összességéből. E tekintetben ami azon időbeli összefüggést illeti, amelynek a szabálytalanságok között fenn kell állnia ahhoz, hogy azok e rendelkezés értelmében vett „ismételt szabálytalanságnak” minősüljenek, csak az szükséges, hogy az egyes szabálytalanságokat az azt megelőző szabálytalanságtól elválasztó időtartam rövidebb legyen az ugyanezen bekezdés első albekezdésében előírt elévülési időnél. Az olyan szabálytalanságok, mint a termelő által raktározott cukormennyiség kiszámításával kapcsolatos szabálytalanságok, amelyek különböző gazdasági években merültek fel, az említett mennyiségek ugyanezen termelő által történő téves bejelentéséhez vezettek, és ennél fogva a cukor tárolási költségeinek kiegyenlítésére vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 1998/78 rendelet alapján tárolási költségek visszatérítése címén jogellenes összegek folyósítását eredményezték, főszabály szerint a 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében vett ismételt szabálytalanságnak minősülnek, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Ami a 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „folyamatos vagy ismételt szabálytalanság” fogalmat illeti, e fogalom objektív, e szabálytalanságok e csoportjára jellemző és a nemzeti hatóságnak a szóban forgó gazdasági szereplővel szemben tanúsított

magatartásától független kritériumokon alapul. Ennélfogva a szabálytalanságok összességének az e rendelkezés értelmében vett „folyamatos vagy ismételt szabálytalanságnak” történő minősítése nem kizárt abban az esetben, ha a hatáskörrel rendelkező hatóságok az érintett személyt nem ellenőrizték rendszeresen és alaposan.

(vö. 49., 56., 60., 61. pont és a rendelkező rész 4. és 5. pontja)

4. Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének mind a szövegéből, mind pedig a szerkezetéből kitűnik, hogy e rendelkezés a negyedik albekezdésében a szabálytalanság miatti eljárás elévülésére alkalmazandó feltétlen korlátot ír elő, mivel ezen elévülés legkésőbb azon a napon bekövetkezik, amikor az ugyanezen rendelkezés első albekezdésében előírt határidő kétszeresének megfelelő idő anélkül jár le, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság szankciót szabott volna ki, azon eset kivételével, amikor az e rendelet 6. cikkének (1) bekezdése értelmében felfüggesztették a közigazgatási eljárást.

Ebből következik, hogy ez utóbbi esetet kivéve, a hatáskörrel rendelkező hatóság által elfogadott és az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően az érintett személy tudomására hozott vizsgálati vagy eljárási cselekmények nem szakítják meg az ugyanezen rendelet 3. cikke (1) bekezdése negyedik albekezdésében előírt elévülési időt.

(vö. 63., 72., 74. pont és a rendelkező rész 7. pontja)

5. Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az ezen albekezdésben előírt határidő folyamatos vagy ismételt szabálytalanság esetében azon a napon kezdődik, amikor a szabálytalanság megszűnt, azon időponttól függetlenül, amikor a nemzeti hatóság tudomására jutott e szabálytalanság.

E tekintetben az említett határidő kezdő időpontja vonatkozásában nem bír jelentőséggel az az időpont, amikor a nemzeti hatóságok tudomására jutott a szabálytalanság. Ugyanis azon tényen túl, hogy az említett rendelkezés szövegében semmi sem enged ezzel ellentétes értelmezésre következtetni, hangsúlyozni kell, hogy a nemzeti hatóságra általános gondossági kötelezettség hárul az általa teljesített, de az uniós költségvetést terhelő kifizetések szabályszerűségének ellenőrzésében. E kötelezettség azt jelenti, hogy a nemzeti hatóságnak intézkedéseket kell hoznia a szabálytalanságok gyors orvoslása érdekében. E körülmények között annak elismerése, hogy a 2988/95 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdésében előírt határidő csak azon időponttól kezdődik, amikor a hatóság megállapította e szabálytalanságokat, némiképp tétlenségre ösztönözhetné a nemzeti hatóságokat az említett szabálytalanságok üldözése terén, miközben a gazdasági szereplőket egyrésztől hosszan tartó jogi bizonytalanságnak, másrésztől pedig annak a kockázatnak tenné ki, hogy ezen időszak végén esetleg már nem tudnák bizonyítani a szóban forgó ügyletek szabályszerűségét.

(vö. 67–69. pont és a rendelkező rész 6. pontja)